

آتش بس در میدان، آرایش جنگی در رسانه

سرمقاله

#ابوکاظم_حسنی

بی مقدمه و صریح عرض می‌کنم؛ دلمان پر است از آنچه این روزها در فضای تحلیلی و گفتمانی کشور و جبهه انقلاب شاهدش هستیم. عزیزان، ما در میانه یک «جنگ وجودی» تمام‌عیار ترکیبی ایستاده‌ایم؛ جنگی که اگرچه در بُعد نظامی طبق تعبیر دقیق و راهگشای رهبر فرزانه‌مان، با «سکوت صحنه نبرد نظامی» یا همان آتش بس موقت همراه شده، اما جبهه نبرد نرم و جنگ شناختی دشمن با شدت تامتری ادامه دارد و متأسفانه اخیراً کنش‌هایی در میان صفوف خودی بروز کرده که نه تنها زیبنده این مسیر نورانی نیست، بلکه دقیقاً منطبق بر سناریوی شیطان بزرگ در حال پیگیری است.

آن برادری که از سر سوز و گداز، از وضعیت لبنان غم‌نامه می‌نویسد و دلش آتش می‌گیرد، آیا این به معنای آن است که نیروهای مسلح و قرارگاه‌های اصلی ما «خوابیده‌اند» یا به فکر جبهه مقاومت نیستند؟ حاشا و کلا. این تصور که «فقط ما دغدغه داریم و دیگران در خوابند»، یک توهم خطرناک و توهین به سربازان گمنام امام زمان (ارواحنا فداه) در میدان‌های دور و نزدیک است. خواهش مؤکد بنده از شما برادران و خواهران قلم‌به‌دست این است: در استخدام الفاظ نهایت دقت و انصاف را به خرج دهید. دشمن رفته تا تجدید قوا کند، اما به روح امام شهید (ره) و جان امام خامنه‌ای عزیز، نیروهای مسلح و دستگاه محاسباتی ما نرفته‌اند که بخوابند! آن‌ها نیز سخت مشغول بازسازی، رفع نقاط ضعف و طراحی شگفتانه‌های بزرگ آینده هستند. فراموش نکنیم که هنوز در میانه جنگیم. هیچ کس از پایان جنگ سخن نگفته است. این سکوت تاکتیکی، مقدمه توفانی سهمگین تر است.

عزیزان من! ما همه فرزند این آب و خاک و مکتبیم. اینکه نظر ما درباره آتش بس موقت مخالف بوده، یا اینکه دلواپس برادران مجاهد حزب‌الله در لبنان هستیم، حق طبیعی و نشانه غیرت دینی ماست. اما خواهش می‌کنم مقدمات را با نتایج خلط نکنیم.

تفکیک مقام «نظر» از مقام «راهبرد»؛ ضرورت امروز رسانه

بله، شاید بسیاری از ما اگر قبل از واقعه خبردار می‌شدیم، با آن مخالفت می‌ورزیدیم و این موضع‌گیری شرافتمندانه‌ای است. اما اکنون که این مرحله با تدبیر و مصلحت کلان نظام رقم خورده، آیا وظیفه ما به عنوان افسران جنگ نرم، دمیدن در آتش اختلاف و تحلیل بردن اعتماد عمومی به هسته مرکزی قدرت است؟ هرگز.

اما این کنش‌های نگران‌کننده چیست؟

متأسفانه در روزها و هفته‌های اخیر، بخصوص پس از تحولات اخیر لبنان، موجی از ادبیات تند و اتهام‌زنی‌های متقابل راه افتاده که از ساحت جبهه مخلص انقلاب به دور است. وقتی می‌بینیم که حتی برخی از علما و شخصیت‌های بزرگ و دلسوز نیز در این زمین بازی دشمن گرفتار شده‌اند و با عباراتی تند و دشمن‌شادکن یکدیگر را خطاب قرار می‌دهند، جای بسی تأسف و نگرانی است:

- یکی برادر دیروز خود را «عامل موساد» می‌خواند.
- دیگری بالحنی که بوی تکفیر می‌دهد، طرف مقابل را «منافق» خطاب می‌کند.
- و سومی چنان از پشت پرده‌ها سخن می‌گوید و دیگران را «بی‌خبر» و «جاهل» فرض می‌کند که گویی تازه از محضر فرماندهی کل قوا خارج شده و انحصار فهم انقلاب را در دست دارد!

دشمن رفته تا تجدید قوا کند، اما به روح امام شهید (ره) و جان امام خامنه‌ای عزیز، نیروهای مسلح و دستگاه محاسباتی ما نرفته‌اند که بخوابند! آن‌ها نیز سخت مشغول بازسازی، رفع نقاط ضعف و طراحی شگفتانه‌های بزرگ آینده هستند. فراموش نکنیم که هنوز در میانه جنگیم. هیچ کس از پایان جنگ سخن نگفته است. این سکوت تاکتیکی، مقدمه توفانی سهمگین تر است. عزیزان، رهبر حکیم‌مان فرمودند: «میادین، مساجد و محلات را رها نکنید». این یعنی میدان، فقط میدان جنگ سخت نیست؛ میدان رسانه و تریبون و فضای مجازی نیز میدان اصلی ماست. اگر امروز ما یکدیگر را تکفیر کنیم و وحدت و همدلی را به دست فراموشی بسپاریم، نه تنها در زمین دشمن بازی کرده‌ایم، بلکه تنها پاداش دشمن را در رسیدن به اهدافش پرداخت کرده‌ایم.

